

Újpest, 1913. november 21. – Budapest, 1997. augusztus 20.

Apja vasmunkás volt. A polgári iskola elvégzése után az Egyesült Izzóban szerszámkészítő szakmát tanult, majd 1933-ig segéd volt. Két év munkanélküliség után 1935-ben ismét az Egyesült Izzóban alkalmazták. 1934-ben a vasas szakszervezet tagja lett, a Gyáripari Lakatosok, Szerszámkészítők és Hegesztők Szövetsége vezetőségi tagja. 1935-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, az újpesti szervezet vezetőségébe választották be. 1937-ben egy magáncégnél idomszerész szakképzettséget szerzett, a Váci úti fegyvergyárban, majd egy edénygyárban új szakmájában dolgozott. 1945 után a Magyarországi Vas-és Fémmunkások Szabad Szakszervezete szakmai titkára valamint az újpesti nemzeti bizottság, a képviselő-testület és a megyei törvényhatósági bizottság tagja. 1946. októbertől a Szociáldemokrata Ifjúsági Mozgalom ifjúsági titkárság vezetője, tisztségéből politikai ellenfelei 1947. november 6-án lemondatták. 1947 végéig a SZIM képviselője a Magyar Ifjúság Országos Tanácsában. 1947. szeptembertől a Dolgozók Kollégiumainak Országos szövetsége egyik alelnöke. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP országos listájáról került be a törvényhozásba 1948. februárban minden tisztségétől megfosztották. 1948. február 25-én elhagyta Magyarországot. 1951-ig Stockholmban, majd Kanadában élt. 1957-ben Londonban telepedett le, majd ismét Svédországban élt. Az 1950 tavaszán megalakult MSZDP Emigrációban elnevezésű szervezet végrehajtó bizottság tagja, majd 1968-tól főtitkára. A Közép-kelet-európai Szocialista Unió alelnöke, 1985-től elnöke. 1976-tól az emigrációs párt elnökségi tagja. 1989. októberben Budapesten az újjáalakult szociáldemokrata párt örökös tiszteletbeli elnökének választották.